

[Handelsministeren.]

stændighed, at vor Betalingsbalance kun er positiv over for en Stat, for at tilkendegive, at det er nødvendigt for os til Opretholdelse af vore traktatlige Forpligtelser at have importregulerende Foranstaltninger. Efter at Alverdens Stater mere og mere er kommet ind paa at spærre for Udlandet, er gaaet over til Tuskhandelen, har sat sig i Forsvarsstilling gennem høje Toldpaalæg, ved positive Importforbud og Restriktioner af forskellig Art, der tager Sigte paa at formindske Importen af en bestemt Vare o. s. v., har vi ikke noget andet Middel heroverfor end at gaa ind i Forhandlinger paa dette Grundlag. Og jeg siger, at den maa være naiv, der kan tro, at Danmark fortsat kan leve paa dette: at sælge saa at sige alle sine Varer eet Sted og saa bruge de Penge, man faar for disse Varer, til at købe hvor som helst i Verden, man finder for godt — det lader sig ikke gøre.

I øvrigt tror jeg, det er rigtigt at føre Forhandlingerne om de forskellige Spørgsmaal, der kan være at diskutere baade af den ene og den anden Art, i Udvalget; men jeg vil dog her sige, at jeg er ikke blind for den Vanskelighed, vi staar overfor med Hensyn til de unge Handelsmænds Krav om at komme i Betragtning som Importører. Det er klart, at det er vanskeligt at afvise Købmænd, der er naaet til Skelsaar og Alder og vil grunde deres egen Forretning, med den Motivering, at Pladsen som Importør er optaget. Det er et af de allervanskeligste Spørgsmaal ved Haandhævelsen af de Restriktioner, der her er Tale om, og hvis nogen kan give Anvisning paa at komme uden om dette paa en forstandig Maade, skulde det glæde mig at følge Anvisningen og derved ophæve den Ulighed, der faktisk her er til Stede, men hidtil har jeg ikke set nogen Mulighed herfor.

I øvrigt er der i de saare vanskelige og unormale Tider, vi lever under, mangfoldige andre Mennesker, som ikke har nogen Mulighed for at kunne komme i Vej saaledes, som de kunde ønske det. Det er ikke specielt de handlende; der er mange andre Mennesker, der faktisk er udelukket fra Arbejde, Beskæftigelse eller Erhverv paa Grund af de unormale Tider. Jeg vover fremdeles at paastaa — og ønsker at tilføje det i denne Forbindelse —, at der vilde ikke komme flere Varer ind i Landet, dersom man gav Importen fri. Man kan ikke begrunde sin Holdning imod dette Lovforslag med, at der kunde importeres mere, hvis den gældende Lov ophævedes; det

kan der praktisk taget ikke; fordi der ikke er flere Penge at importere for.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) spurgte mig, om Udlandet havde krævet Valutakontoret opretholdt. Nej, det har Udlandet ikke; Udlandet stiller ikke Krav om Oprettelse af hverken det ene eller det andet Kontor. Men den sunde Fornuft siger os, at vi skal opfylde vore traktatlige Forpligtelser, og den sunde Fornuft siger os, at Danmark ikke ene af alle Lande kan undgaa at træffe importregulerende Foranstaltninger, navnlig fordi Danmark lige saa lidt som eller rettere mindre end andre Lande kan sælge sine Varer eet Sted og for de Penge, man faar fra dette Sted, frit købe hvor som helst i Verden man vil. Det er det, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ikke vil forstaa — maaske ikke heller kan forstaa ud fra den teoretiske Indstilling, han nu engang har arbejdet sig ind i; men faktisk ligger Landet saaledes, og det vil ingen komme udenom, at hvad enten det er den nuværende Regering, der staar for Styret, eller en hvilken som helst anden Regering, vil den blive nødsaget til at tage Hensyn til dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Prieme sagde, at Titelen paa Lovforslaget burde være Forslag til Lov om den frie Handels Ophævelse; det var i hvert Fald noget lignende, det ærede Medlem sagde. Ja, nu ved jeg ikke bestemt, men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Prieme stemte for Loven, og det er dog underligt, at det ærede Medlem har stemt for en Lov, hvis Titel burde være „den frie Handels Ophævelse“.

I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har været i Stand til at give ham det Svar, som han gerne vilde have frem. Der er visse Forhold her i Verden, der nu og da kommer til Udtryk paa en saadan Maade, at vedkommende, der skal svare, nødvendigvis af Hensyn til Interesser, som er hele Landets, ikke kan give Svar paa det, der bliver spurgt om, og det ærede Medlem ved særdeles vel, at naar jeg ikke har kunnet give ham andet Svar end det, han til Dato har kunnet skaffe sig paa det, han har spurgt om, er det, fordi det vilde have været urigtigt at give Oplysninger, som kunde skade Danmark i dets Forhold til Udlandet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i Udvalget, saaledes som jeg allerede har gjort det ved Lovforslagets Forelæggelse. Jeg er villig til at give alle